

indførte Ting, er hun berettiget til ved at anlægge Proces mod den Person, med hvem han har handlet, at fordrer Retshandlen omstødt. Dette skal dog ske inden eet Aar efter Retshandlens Indgaaelse; Hustruen kan ogsaa vælge ikke at omstøde Retshandlen men fordrer Erstatning af Manden. Dernæst maa Manden ikke i noget Aar „uden Hustruens Samtykke ved Gaveløfte forbinde Fællesboet for mere eller af samme bortgive mere end 5 pCt. af, hvad Fællesboets Formue netto udgjorde ved Udgangen af det sidst forløbne Aar.“ Handler Manden mod denne Bestemmelse, kan Hustruen fordrer Erstatning af hans Særeje eller ved Fællesboets Deling af hans Lod deri; derimod kan hun ikke i dette Tilfælde omstøde Gaven.

Fra den almindelige Regel om fuldstændigt Formuesfællesskab mellem Ægtefæller kan der ske Afvigelse ved Ægtefællernes Overenskomst, Ægtepagt, der kan indgaaes saavel før som efter Ægteskabets Stiftelse.

En saadan Ægtepagt kan det være hensigtsmæssigt at oprette, f. Eks. naar Hustruen har Formue før Ægteskabet.

(Fortsættes).

Den hvide Slavehandel.

af

Distriktsforstander *Skovgaard-Mortensen*,

Sekretær i „Komiteen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel“ (Nørrebrogade 49¹)

II.

Hvilken Grund kunde nu Dr. Hopf og den anden tyske Jurist have til at erklære, at der ingen Kvindehandel finder Sted i Tyskland? Med dette Spørgsmaal sluttede vi sidst.

Svaret gav Dr. Hopf selv, og det lød ganske vidunderligt: Man skal ikke gøre Folk urolige; man maa ikke gøre Forældre bange for at sende deres Døtre til Udlandet, hvor de hyppigt bedre end hjemme kan finde Pladser eller Anvendelse for deres Evner. Nationalkomiteerne til Bekæmpelse af Kvindehandelen fremkalder denne Utryghed; derfor er det nødvendigt at pege paa, at den forhaanden-værende Fare dog ikke er saa stor, som det antages i vide Kredse; thi det er Øvrighedens Pligt at sørge for, at ingen unødvendig Ængstelse vinder Indpas. — For at stille disse Udtalelser af Politidirektør Hopf i Hamburg i den rette Belysning, vil jeg lade den tyske Politikommissær, som er Chef for det af den prøjsiske Regering oprettede Kontor til Bekæmpelse af Kvindehandelen, besvare Spørgsmaalet om, hvorvidt Kvindehandel finder Sted. Han siger

ifjor: „Handel med Kvinder finder Sted overalt i Verden og i langt større Udstrækning, end man i Almindelighed er tilbøjelig til at antage. Tyskland delagtiggøres i Handelen med 10 % af de hidtil oplyste Tilfælde.“ Dr. Hopfs Erklæring om, at der ingen Kvindehandel finder Sted i Tyskland, kan derfor kun betragtes paa samme Maade som Thans gentagne Udtalelse om, at der ikke findes Bordeller i Hamburg, og hans Bebrejdelse mod Komiteerne, der bekæmper Kvindehandelen, bliver derfor en Ros for dem; thi jeg gad vide, hvorledes denne Kamp skulde foregaa med nogensomhelst Virkning, naar ikke det skete netop ved, at Folk, Forældre og de unge Piger selv, blev gjort opmærksomme paa den Fare, som truer en umistænksom, godtroende ung Pige, naar hun, overladt til sig selv i et fremmed Land, stolende paa Folks Ærlighed, indlader sig med tilsyneladende velvillige og rare Mennesker, eller naar hun uden i Forvejen at have undersøgt et fortrinligt Tilbud om Plads i Udlandet, rejser hjemmefra med Glæde og Stolthed over nu at skulle kunne klare sig selv og maaske endda støtte sine Forældre. Den danske Komité har allerede, i den korte Tid den har virket, faaet mange Anmodninger om at op-søge saadanne unge Piger, som tog hjemmefra med godt Mod, men siden aldrig har ladet høre fra sig. Jeg har i Hamburgs Bordeller truffet unge danske Piger, som ikke, da de rejste fra København, tænkte paa, at de skulde havne i et udenlandsk Bordel, og som ikke paa nogen Maade ønskede, at jeg skulde lade deres Forældre vide, hvorledes de nu levede. Jeg spørger atter: Er her ikke noget at advare imod? Kan man tale for meget om denne Sag? Nej, deri bestaar netop Nationalkomiteernes første Opgave, at gøre Folk urolige for, hvorledes det skal gaa de unge Piger i Udlandet, og saaledes faa dem til at sikre sig mod Ulykken og søge Oplysning og Vejledning hos dem, der tager sig af rejsende unge Piger. At den unge Piges Umistænksomhed alligevel kan føre hende i Fordærvelse, beviser en lille Historie. En ung Pige, der skulde rejse til Rusland, henvendte sig til den tyske Komité om Vejledning, fik omhyggelig Instruktion om ikke at indlade sig for meget med Medrejsende, ikke at lade sig lokke bort fra den foreskrevne Rejserute, men ved Ankomsten til St. Petersborg straks henvende sig til Komiteens Repræsentant, Grevinde Tolstoj, hvis Bolig er meget let at finde. Hun lovede at rette sig efter Instruksen, men ikke saa snart er hun kommen i Jernbanekupéen, før al Formaning er glemt; hun